



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 27 lutego 2023 r.

Poz. 1124

UCHWAŁA NR LIV/705/2023 RADY MIEJSKIEJ W SUWAŁKACH

z dnia 22 lutego 2023 r.

w sprawie nadania nazwy rondy imienia Stanisława Mikołajczyka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40) Rada Miejska w Suwałkach uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rondy położonemu u zbiegu ulic Raczkowskiej, Bydgoskiej i Powstańców Wielkopolskich nadaje się nazwę „Rondo imienia Stanisława Mikołajczyka”.

2. Usytuowanie ronda zostało wskazane na załączniku graficznym do niniejszej uchwały.

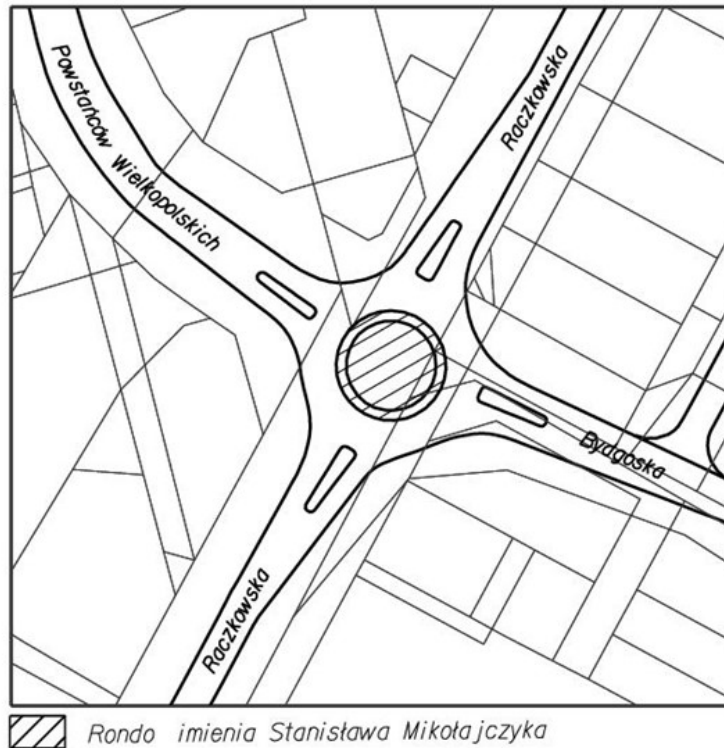
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Suwałkach
Zdzisław Przełomiec

Załącznik do uchwały Nr LIV/705/2023
Rady Miejskiej w Suwałkach
z dnia 22 lutego 2023 r.

Rondo imienia Stanisława Mikołajczyka



UZASADNIENIE

Podejmowanie uchwał w sprawach nazw ulic zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40) należy do wyłącznej kompetencji rady gminy.

Dnia 12.01.2023 r. do Urzędu Miejskiego w Suwałkach wpłynął wniosek Powiatowej Organizacji Polskiego Stronnictwa Ludowego w Suwałkach w sprawie nadania nazwy rondu u zbiegu ulic Raczkowskiej, Bydgoskiej i Powstańców Wielkopolskich imienia Stanisława Mikołajczyka.

Stanisław Mikołajczyk urodził się 18 lipca 1901 roku w Halsterhausen. Pochodził z robotniczej rodziny. Jego rodzice wyemigrowali z Wielkopolski. Ojciec pracował jako górnik w kopalni w Westfalii. Tuż przed wybuchem I wojny światowej Mikołajczykowie kupili gospodarstwo koło Krotoszyna. W latach 1918-1920 Stanisław Mikołajczyk uczestniczył w powstaniu wielkopolskim i wojnie polsko-bolszewickiej. Po wojnie był słuchaczem Uniwersytetu Ludowego. W wieku 21 lat Stanisław wstąpił do Polskiego Stronnictwa Ludowego "Piast", później był jednym z założycieli Wielkopolskiego Związku Młodzieży Wiejskiej. Został sekretarzem klubu parlamentarnego stronnictwa "Piast", a po zjednoczeniu ruchu ludowo-chłopskiego sekretarzem Stronnictwa Ludowego. W styczniu 1937 roku po ogłoszeniu strajku generalnego, przejął z rąk Macieja Rataja kierownictwo Stronnictwa Ludowego. W 1930 roku został wybrany na posła do Sejmu w okręgu gnieźnieńskim. W tym samym roku Mikołajczyk kupił własne gospodarstwo w Międzyzlesiu koło Wągrowca. Posłem był do 1935 roku. We wrześniu 1939 roku został wcielony do wojska, a po 17 września trafił do obozu internowanych na Węgrzech. W listopadzie 1939 roku Mikołajczyk przedostał się do Paryża, gdzie zgłosił się do generała Władysława Sikorskiego. Wkrótce wszedł, jako jeden z trzech współprzewodniczących, do nowo powstałej Rady Narodowej Rzeczypospolitej. W styczniu 1940 roku zastąpił Ignacego Paderewskiego na stanowisku przewodniczącego Rady. W grudniu 1941 roku Stanisław Mikołajczyk został wicepremierem, a po śmierci Władysława Sikorskiego, 41 lipca 1943 roku, premierem. Usiłował uzyskać porozumienie z ZSRR dotyczące polskiej granicy wschodniej. Wielokrotnie udawał się w tej sprawie do Moskwy. Prowadząc rozmowy, nie zdawał sobie sprawy, że decyzje w sprawie granicy wschodniej i tzw. rekompensaty terytorialnej zapadły na spotkaniu tzw. wielkiej trójki podczas konferencji teherańskiej w 1943 roku. O porozumieniu teherańskim dowiedział się podczas konferencji w Moskwie w październiku 1944 roku z ust Mołotowa w obecności nie tylko Stalina, ale także, również wtedy przebywającego w Moskwie, brytyjskiego premiera Winstona Churchilla. Załamany złożył dymisję 24 listopada. Po nim premierem rządu został Tomasz Arciszewski. Kolejny raz udał się do Moskwy w czerwcu 1945 roku, gdzie uczestniczył w rozmowach na temat utworzenia Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej. Komuniści po wygranych wyborach rozpoczęli eliminację przeciwników politycznych. Represjami objęto kilkadziesiąt tysięcy działaczy PSL-u. Zagrożony aresztowaniem, Mikołajczyk opuścił potajemnie Polskę 21 października 1947 roku. Uciekł przy pomocy ambasadora brytyjskiego w ciężarówce przewożącej do portu w Gdyni bagaże konsula brytyjskiego. Inspiratorami "ewakuacji" premiera byli Amerykanie - do nich zgłosili się o pomoc współpracownicy Mikołajczyka, a ci poprosili o zorganizowanie przerzutu Brytyjczyków. Podróż zakończyła się 3 listopada w Londynie, skąd Stanisław Mikołajczyk trafił do Stanów Zjednoczonych, gdzie zamieszkał. Do śmierci pozostał aktywnym politykiem na wygnaniu. Sejm PRL pozbawił go polskiego obywatelstwa. Zmarł w Waszyngtonie, 13 grudnia 1966 roku. Został pochowany w wolnej Polsce, na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan w Poznaniu. W 2000 roku pośmiertnie został uhonorowany Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski - Polonia Restituta.